

Dankwoord

Als je aan een dankwoord begint, is het moeilijk op te houden met schrijven. Vijf jaar heb ik aan dit proefschrift gewerkt en dan kan het haast niet anders of er zijn veel mensen die er op de een of andere manier aan hebben bijgedragen.

Zonder promotoren geen promotie, die zijn dus eerst.

Beste Berry, toen ik me op het RMI melde voor een promotieproject herinner ik me nog dat er weinig over wetenschap werd gesproken maar wel veel over zeilen. Mijn ervaring als “maat” op de bruine vaart in Friesland werd erg gewaardeerd want een matroos kon je altijd gebruiken. Als begeleider was je vaak erg enthousiast en creatief. Ik heb regelmatig met verbazing zitten kijken hoe je weer de een na de andere theorie uit je mouw schudde en allerlei ideeën aan elkaar reeg. Dat zette vaak aan tot leuke en soms wat verhitte discussies.

Beste Matthijs, toen je mij net had aangesteld vertelde je dat je een voorkeur had voor medewerkers uit Groningen (waarschijnlijk omdat je wel erg fanatiek moet zijn om voor de wetenschap het mooie Groningen te verlaten). Ik was een beetje een vreemde eend in je groep, mijn resultaten waren namelijk niet zichtbaar op blotjes en gelletjes, maar dat betekende zeker niet dat je niet altijd geïnteresseerd en enthousiast was over mijn werk. Naast je daadkracht en organisatietalent, met als hoogtepunten de kerstdiners, heb ik ook veel van je geleerd over wetenschap. Bij nieuwe literatuur las je eerst kritisch hoe iets gemeten werd en daarna pas de rest. Dat was ik niet gewend, maar heb ik door jouw wel overgenomen. Ook op het gebied van wetenschappelijk schrijven heb ik veel van je geleerd. In de laatste (en moeilijkste) fase wist je steeds weer met goede ideeën de hoofdstukken in juiste banen te leiden.

Beste Willem-Hendrik, je leiding van bovenaf (zowel letterlijk als voor korte tijd ook figuurlijk), was vooral merkbaar in je grote aandacht voor het sociale gebeuren op het RMI. Als het je lukte je los te wurmen van je vele verplichtingen, was je altijd laagdrempelig aanwezig en gaf je iedereen gelijke aandacht. Met mijn daadwerkelijke onderzoek heb jij je dan wel niet al te vaak beziggehouden, maar als je het deed dan kenmerkte dat zich door een grote passie voor de wetenschap.

Nu zijn promotoren er voornamelijk voor de theorie. Op het praktische vlak zijn ze echter vaak nogal roestig. Gelukkig zijn er dan analisten om bij te springen bij echte experimenten. Ik heb in het begin, bij het moleculaire werk, veel hulp gehad van Anita. Ik had (bijna) nog nooit een pipet gehanteerd en nu moest jij me maar eventjes een van de lastigste en meest precieze experimenten aanleren. Zonder jouw hulp, engelengeduld en optimisme, was het me nooit gelukt het PCR-en onder de knie te krijgen. Bij het gedragswerk heb ik veel hulp gehad van Anne-marie. Anne-marie, je wist altijd allerlei opstellingen bij elkaar te verzamelen en in elkaar te zetten. Ik vond het erg leuk om de continue intracerebrale infusie in muizen met jouw op te zetten. Jammer dat het in het uiteindelijke experiment niet goed uitwerkte, maar dat heeft niet aan de techniek gelegen en we hebben er wel mooi een posterprijs aan over gehouden! Naast praktische hulp op het werk was het ook altijd gezellig ouwehoeren op je kamer en ben ik uiteindelijk niet bij Berry maar bij jouw matroos geweest. Beste Robbert, je bent niet voor niets paranimf. Toen je op het RMI aankwam wist je je binnen de kortste keren op te werken tot

een topanalist. Je kennis van zaken en je hulp bij het regelen en uitvoeren van experimenten waren voor mij van groot belang. Natuurlijk is werk belangrijk maar er moet ook zo nu en dan ontspannen worden. Dat deden we niet alleen in diverse vage kroegen, maar ook aan het water waar jij me de beginselen van het vliegvisseren hebt geleerd, en natuurlijk met de gitaar, lekker raggen met de versterker op 10.

Ik heb ook nog met diverse onderzoekers samengewerkt. Op het RMI was dat onder andere met Amer. Toen ik voor het eerst wat muizen bij je langs kwam brengen, dacht ik dat je wel een paar probeermuizen nodig zou hebben om aan het veel kleinere formaat te wennen. Echter, vanaf de allereerste muis liep het perfect en lukte je het om mooie resultaten te behalen. Zonder jouw essentiële metingen zou mijn andere werk geen poot hebben om op te staan.

Een deel van de experimenten zijn uitgevoerd door Natasja de Bruin van het NICI (Katholieke Universiteit Nijmegen). Het experiment hebben we toendertijd onder het genot van enkele biertjes besproken en dat zal wel hebben bijgedragen aan het speelse gemak waarmee jij de data verzameld hebt. Het was erg prettig samenwerken en ondanks het geringe aantal muizen ben ik best wel trots op het EEG hoofdstuk.

Ik heb ook nog een student van de HLO mogen begeleiden. Beste Tjeerd, je hebt me een boel geleerd over het begeleiden van studenten. Jammer genoeg zijn je resultaten niet meer in een hoofdstuk terechtgekomen, maar dat lag zeker niet aan de kwaliteit van je werk. Wetenschap zit soms gewoon even tegen. Succes aan de operatietafel

Het welzijn van de muizen was in de handen van de jongens van de dierstallen. Wout, Joost, Bert en alle anderen; niet alleen bedankt voor het perfect verzorgen van mijn muisjes, maar ook voor de koffie en de melige gesprekken op jullie kantoortje.

Ton, bedankt voor je vele hilarische verhalen en de fantastische opstellingen die je voor me gemaakt hebt. Iedereen was jaloers op mijn radiaal doolhof!

Tijdens het onderzoek zat ik in twee werkgroepen die uitersten van de neurowetenschappen vertegenwoordigen. Aan de ene was de groep Verhage, gevuld met DNA en eiwit onderzoekers, en aan de andere kant was daar de groep Spruijt gevuld met gedragsonderzoekers.

De onstuimige Verhage clan bestond onder andere Klaas-Jan (bedankt voor de eiwit-ondersteuning), Niki, Maja, Jildau en Elisabeth. Speciaal wil ik noemen: Ex-buurman en paranimf Ruud: in den beginne, toen ik als ontheemde Groninger door Utrecht zwierf, heb jij me de betere kanten van Utrecht laten zien. Onze tripjes naar Orleans (nooit meer met aangeschoten francaises in de auto...) en Miami (maar wel weer in een convertible...) waren onvergetelijk. Ex-huisgenoot Joost: zonde dat ons intranetwerkje niet meer bestaat, maar wanneer gaan we dat bewustzijnsprobleem nou eindelijk eens aanpakken? En toekomstig buurvrouw Danielle; wat hebben wij allemaal wel niet besproken bij een sigaretje?

De gezellige Spruijt groep bestond onder andere uit Caroline, Jacob, Bart, Claudia en Ruud. En ex-kamergenoot Leon: schaaktegenstander en discussieopponent. Nu werkzaam in San Diego als surfleraar (o ja, en nog iets met wetenschap). Doe je de groeten aan Shelby?

Voor de gezelligheid had ik geen beter lab kunnen treffen. Vanaf het begin werd ik opgenomen in "de RMI-familie" en waren er vaak borrels en stapavonden. Vaste klanten (in goede zin van het woord) waren onder andere Ruud, Niki, Julia, Marten, Cerial&Diane, Leon, Wouter&Dorien, Martijn, Robbert, Patrick&Marjan, Joost, Danielle, Bart, Elisabeth, Josien en vele anderen. Bedankt voor alle katers...

Een hele reeks kamergenoten zijn aan me voorbijgetrokken. Ik ben op een zijkamertje begonnen met Alex, en daarna verhuist naar een grotere kamer met Jacob, Leon, Lisette, wiens bureaus later werden ingenomen door Heidi, Leontien en Hans. Soms hadden we wat strubbelingen door mijn neiging papieren bouwwerken te maken, maar dat ging gelukkig altijd met een knipoog.

De RMI-band is een publiek geheim, maar alleen de bewakers weten hoe goed ze werkelijk zijn. Peter (lead guitar), Sander (keyboards), Robbert, (rhythm guitar&vocals), Wouter (guitar&bass&drums&vocals) en diverse wisselende bandleden: bedankt voor de leuke sessies.

Gelukkig ken ik ook nog mensen die niks met het RMI te maken en die je laten zien dat er meer is dan de wetenschap. Met "ouwe seunen" Eddie, Hans, Joldert en Paul heb ik niet alleen oude herinneringen opgehaald, maar ook nieuwe herinneringen gemaakt in allerlei exotische oorden. Zulke tripjes houden een mens gaande (of laten hem uitgeput neervallen). Waar gaan we de volgende keer naartoe? Mijn fototoestel jeukt. Doctor Mike, onze e-mailtjes zouden eigenlijk eens gepubliceerd moeten worden.

Begrip en liefde van je familie zijn onmisbaar. Al wonen jullie in het verre noorden, ik heb altijd het gevoel dat jullie vlak bij zijn. Mama, het onderzoek was allemaal echt niet zo eng als je denkt, en nu is het gelukkig eindelijk af. Papa en Rob, onze inspannende en ontspannende vstripjes had ik echt nodig om goed uit te blazen. Wonderlijk, wat de belofte van de zee met je doen. Marijn, de enige echte kapitein, volgende keer ga ik weer mee zeilen. Carina en Jeannette, mijn lieve zusjes, bedankt voor alles; gelukkig hebben jullie wat beters gedaan met je tijd dan ik. Jari en Robin, ik ben de trotste oom die er is.

Lieve Johanneke, je hebt wat met me te stellen gehad in de laatste maanden. Ik beloof dat ik van nu af aan op tijd naar bed zal gaan.

Robert

